

Serbian
A Secondhanded Robe
56-1125M

RABLJENI OGRTAČ

Jeffersonville, Indiana, SAD
25. novembra 1956.

www.messagehub.info

null
"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

RABLJENI OGRTAČ

1 Razgovarao sam sa pastorem. Rekao sam... Zamolio sam ga juče da me pozove; i onda sam otkrio, a samo sam... Ceo dan nije bilo poziva, i pomislio sam: "Pa, pitam se šta nije u redu. Nešto... Sve je tako mirno." A nakon izvesnog vremena sestra Wood je naišla sa punim rukama poziva; telefon mi se pokvario. Tako da ako je neko od vas zvao... Telefon pozvoni, ali nije se čuo tamo unutra; a greška je bila dole na razdelniku. Popravili su to sinoć oko osam sati, ili možda nešto malo pre toga a telefon... Sada se mogu primiti pozivi.

2 Sretni smo što smo jutros na ovoj službi. Strašno sam se prehladio, a to je obično što mi se desi kada se vratim kući. Gaziti preko snega do pojasa, i spavati napolju preko noći, i nikada ne razmišljam o tome kada sam daleko odavde, ali čim samo pređem to brdo tamo kod Novog Albany-a i to je sve što treba da se učini da se stigne u ovu dolinu, onda se jako prehladim. I to je... Ne znam; postoji nešto upravo u toj dolini što nas drži dole, i toliko je nisko, i to se uopšte ne slaže sa mnom.

Dakle, drago nam je što smo u crkvi, kao što sam to rekao, i čuvši našeg dragog pasira kako se pomolio za nas, i-Gospodu Isusu. I-i čuti... Tužno je što čujem da ima tako puno bolesnih i ljudi u potrebi, i kako đavo divlja razboleavajući svakoga.

I jedna mala dama je podigla svoju sestru tamo nazad. I znam da je sestra Sires tamo dole bila sa njom. Doktor ju je sada poslao kući da tamo umre. A ona i dalje veruje da će biti isceljena. A ona je u ozbiljnom, veoma ozbiljnom stanju, a i moja tašta isto tako. Sada ima već sedamdeset godina, i u veoma lošem je stanju. I sigurno ima veoma puno bolesti širom zemlje. Ali onda tu je i Sveti Duh širom zemlje (Razumete?) koji leči naše bolesti, ako samo možemo naći naklonost pred Njim.

3 I sada, budući da mi je grlo promuklo, ne da je promuklo, već je ogrubelo, i neću pokušati propovedati već vam samo govoriti izvesno vremena iz Reči, i onda ćemo se moliti za bolesne, što sam obećao da ću učiniti. Ali upravo pre nego što to učinimo, želim objaviti još neke druge skupove. Ja... Na mojim službama ima pomalo određene opozicije, ne opozicije, već samo malo nesporazuma. I često, ja nemam toliko kanala za svoju službu kao što ih imaju druga braća koja su na raspolaganju na polju propovedanja, kao što su radio, i televizija, i časopisi, i tako dalje. I čineći tako, pa neko bi mogao reći: "Brat Branham će biti ovde."... Dakle, ja reklamiram to na tri mesta za ovu nedelju, upravo danas, za tri različita mesta: Jedno će biti dole u Kentakiju, dva u Kaliforniji, za koje ja znam. I nema ničega što bi mogli učiniti što se toga tiče, jer nisam imao ni jednu drugu zvaničnu objavu; tako da to čini tu stvar dosta teškom.

4 I ako tamo bude nekoga iz oblasti Madinsoville-a iz Kentakija, odavde, ja sam bio najavljen da ću biti tamo dole prošle nedelje, a nisam ništa znao o tome. I došao sam kući, a oni su to objavili, i brat koji je to učinio zvao se Ethings, mislim da se tako zvao, i sa svom svojom dobrom verom je to učinio. Nazvao me je i pitao da li bi upravo mogli skoknuti dole da budemo na blagoslov i da dobijemo blagoslov od njegovih ljudi. I nazvao je; a rekao sam mu da pita brata Moora. Tako da, moram ići. Rekao sam mu da moram krenuti istog dana. A brat Moore je propustio da to da do znanja ljudima. I kada... Ili da ja to čak znam ili moja žena. A ja sam bio gore u Idaho, i upravo sam se vratio nazad a služba je bila u toku. Tako-tako da sam video tokom tog... Nisam mogao pripremiti raspored iz Luiziane za stvari koje se ovde odigravaju. Tako da sam preuzeo na sebe raspored da bih načinio svoj vlastiti raspored za skupove dok moji skupovi...upravo sam...

Ooo, ne znam, mislim da je ispovedanje dobro za dušu, zar ne mislite tako? Predugo sam odugovlačio s tim stvarima. I puštajući ma kome ma gde da to ide onako nasumice. I uvideo sam da se to ne isplati. Nakon dugo vremena uložite... Morate u tome imati neki sistem.

5 I sada pokušavam načiniti neke rasporede, i ja-videću gospodina Arnolda. Ja... Nalazi se ovde u Lojevilu jedan čovek koji je bio veoma dobar kada sam imao ovde skupove. I zove se brat Durvan. I on je želeo jednu do dve večernje službe. I videću njenog malog Tedija, mislim da se zove Tedi Arnold, za izvesno vreme ove nedelje.

I onda dolazeće subote i nedelje, ako budem mogao, ako je Gospodnja volja, želeo bih biti dole u Madisonville-u. Oni su tamo imali dvadesetpet, do trideset propovednika, svi su sedeli tamo, došli su i iz daljine, jedan od njih je prešao i hiljadu kilometara. Dakle, niko tamo, tako...nije bilo tamo... I nije bila moja krivica, ali upravo sam-došlo je do nesporazuma ili sam propustio da ga pozovem. Pokušaću da budem tamo dole sledeći vikend, ako Gospod da.

A onda petog i šestog, ja sam u Bruklinu, u Njujorku. I onda od... A onda 14.-og, 15.-og, i 16.-og, u Parkersburg-u, u West Virginia, upravo sam napravio ta dva rasporeda sinoć i jutros. Dakle, Charlotte, South Carolina, je upravo na listi, ali ne znam za to. A onda praznici...[Prazno mesto na kaseti - Izdavač.] A onda idemo preko na zapadnu obalu, gde spremaju veliki skup u jednom auditorijumu. Dakle, ovo su mali skupovi kao u srednjim školama i stvari kao što su te. Jedan tamo preko na zapadnoj obali biće dva grada, udruženi gradovi, skup za Okland i San Francisko.

A onda delegacija iz Feniksa, budući da brat Roberts ne može biti tamo ove godine, ja ću zauzeti njegovo mesto dole u Feniksu u toj-u celoj

na mene Svoj ogrtač, da koristim Njegov ogrtač. Znam da je to savršeni." Bog te blagoslovio, sine. Hoće li još neko reći: "Podići ću ruke..." Podignite svoje ruke i kažite: "Sada želim prihvatiti Svetog Duha u svoj život. Želim biti ogrnut u ogrtač Njegove pravde. Kada stignem tamo tog dana, neću predstaviti sebe i reći: 'Dakle, znaš, kupio sam nekome uglja. Učinio sam ovo.'" To je lepo, to je vrlo lepo. Ali za to, nešto je moralo umreti za vas da bi vi živeli. I samo kroz taj čin možete biti spaseni. Hoćete li podići ruku i reći: "Hriste, ja sada zaboravljam svoje vlastite ideje; ja prihvatam Tvoje puteve. Želim da mi budeš milostiv kada dođem do kraja puta"? Damo, Bog vas blagoslovio. Bog vas blagoslovio. U redu. Sada ćemo se moliti.

44 Dakle, pravedni nebeski Oče, nekih sedam, osam, do deset ruku se podiglo. Ne znam koji je njihov status. Ti sve znaš o njima. Ja ne znam. Ali oni su danas u potrebi, i oni shvataju da su u potrebi, i oni su voljni doći i prihvatiti pomoć u vreme nevolje, da vide taj veliki čas koji je sada na dohvat ruke, te atomske bombe, velike stvari koje nas čekaju.

Molim se nebeski Oče, da Ti blagosloviš ove ljude, i da danas spustiš Svoje ruke na njih i da ukloniš svu njihovu nepravdu i sumnje. I neka bi oni odbacili svoj stari od moljca izjedan ogrtač samopravednosti gde su gusenice, i cvrčci, i moljci sujeverja i crkvenjaštva načinili rupe u njemu i oni... To više ne može da se održi. Neka bi oni to jednostavno odbacili i neka posegnu preko i uzmu ogrtač Gospoda Isusa i kažu: "Ja Mu verujem. Ja umotavam sebe, ne u svoju pravdu niti u ma koju svoju misao, već od ovog časa ja verujem Tebi." Daruj Oče, da oni to prime. Jer mi to tražimo u Hristovo Ime. Amen.

Marciopa oblasti skupova. To je zajednički napor. I molite se za mene, zato što mi je to potrebno. I shvatam da svaki put kada se vera podigne, da đavo usmerava svako oružje iz pakla na nju. Vidite li? Tako da to čini tu stvar dosta teškom.

6 Tako jutros se molimo za bolesne... Dakle, mi želimo čitati iz Božije večne Reči, i da govorimo nekoliko trenutaka iz Pisma i da se onda molimo za bolesne.

Ooo, kako volim da govorim o Njemu, a vi? Upravo volim da pričam o Njemu. A sada želim čitati iz Biblije: 2. Kraljevima i 2.-ga glava, 12.-ti stih, deo odande.

Kad to vide Jelisej, povika glasno: "Oče moj, oče moj! Kola Izraelova i konjanici njegovi!"

A sada kao tekst ili tema, želim govoriti na temu "Rabljen Ogrtač." Tako neka bi Gospod blagoslovio dok vam jutros govorimo. A vi se molite za nas.

7 Tokom tog vremena dok je Izrael vladao u zemlji, Izrael je bio nacija. I bila je to moćna nacija, i to je bilo na neki način vreme mira što se vojnog dela ticalo, ali što se duhovne oblasti toga ticalo, to je bilo vreme imitacije. I ako pogledamo tamo u Stari Zavet, uvek možemo naći primere toga šta se danas dešava. U Bibliji su uvek stvari koje se sada dešavaju samo ispunjenja tipova onoga što je bilo u početku.

Dobro, knjiga Postanka je proizvela sve što se danas nalazi na svetu. Ne postoji ništa na zemlji a da to nije počelo u Postanku, jer je to početak. Tamo su počeli i svi izmi. U Postanku je počelo sve što je počelo. A i prava crkva je počela u Postanku. I lažni vernici su počeli u Postanku. I ravnodušnost je počela u Postanku. Postanak je bio početak.

8 Dakle, u vreme vladanja Ilije, ili Ilijinog hodočašća ovde na zemlji, koji je bio Božiji prorok tog časa... Bog Sebe nikada nije ostavio na zemlji bez svedoka. Bog je uvek, negde na nekom mestu imao osobu na koju je On mogao staviti Svoje ruke i koji će biti kao svedok. Tako ako je On to tako činio još od vremena Postanka, od početka, sigurno da i sada Bog ima negde nekog čoveka na kojeg može staviti Svoje ruke. Jer On-On je... To je više samo od jednog čoveka sada; On ima dosta ljudi na koje On može staviti Svoje ruke, zato što mi dolazimo do vremena okupljanja, vremena žetve.

Postanak je bio sejanje semena, a ovih šest hiljada godina bilo je sazrevanje za žetvu; a sada samo seme postaje ponovo seme. To se vratilo nazad u cvetanje a od cvetanja u plod. A sada je vreme skupljanja, vreme žetve, svih tih velikih stvari koje su otpočele. Prava crkva koja je počela u Postanku stigla je do vremena ploda, plodova Duha. I antihrist

koji je počeo u Postanku je došao dole do svojih plodova. I mi se nalazimo u završnici čitave svetske dispencije smrtnih bića.

I mi smo... To je najveće vreme u kojem ma ko, ili od ma kog doba koje je ikad postojalo, to je ovo vreme. Ovo je vreme kada se sve trese. To je vreme nevolja za grešnike. Ali to je veličanstveno vreme za Hrišćane, zato što mi znamo da se spremamo, ili skupljamo svoje poslednje male napore zajedno da bi išli kući i da sretnemo Gospoda. Dakle, ljudi danas kao što ste vi gledaju oko sebe i vide veliku nevolju i jad koji je pred nacijom, gde...

9 Pre nekoliko večeri pričao sa sa nekim, i bio je to jedan od tih nadzornih agenata koji posmatraju, i rekli su: "Brate Branhame, dobili smo uputstva od vlade da savetujemo ljude da više nikad ne legnu...da se klone prozora i da budu na podu ako padne bomba, i da nikada ne idu u podrum, zato što ova nova bomba koju mogu navoditi talasima od Moskve do Fouth Street-a u Lojevilu, i da padne tačno na ulicu; ispale je, ima u sebi već označene ciljeve, da ih raznesu, i imaju na hiljade, puno hiljada, koje se navode prema zvezdama i radarima, i da padnu tačno na Fourth Street u Lojevilu, skroz iz Moskve iz Rusije." A kada udari tamo, ne mora da...?...niti da koriste avion ili ma šta, samo da je ispale ovamo i ona će pasti ovde. I to će napraviti jednu takvu rupu u ovoj oblasti...duboku pedeset i dva metra, prečnika dvadeset i pet kilometara na sve strane: dvadeset i pet kilometara.

Nema ništa drugo što se može uraditi već se spremi da se poleti uz stepenice, to je jedina stvar koja se može učiniti kada nastupe ta vremena. Razmislite samo, oni mogu ispaliti njih pedeset ili stotinu njih istovremeno ako oni to žele. Mislim da bi se u vremenskom intervalu od, mislim, šest ili osam minuta, ili sekundi, rađe, od tamo dole, desiće se potpuno uništenje svega. Neće ništa ostati između Lojevila i Henryville-a, i između Lojevila i Bardstown-a, ili tamo dole, i biće to jedna rupa u zemlji sa gomilom prašine u njoj; to je sve što će preostati, i osim te oblasti to će ići i dalje i spaliti sve na kilometre i kilometre još dalje od te rupe. I dok jedna bude pala tamo, druga će pasti na neko drugo mesto da bi se spojile.

10 Tako mi je drago da imamo sklonište. "Ime GOSPODNJE je silna kula: ka kojoj se pravednik utiče i siguran je." Bez obzira koliko bombi, ili koliko ma čega drugog, mi smo tamo sigurni. A svet i grešnici nemaju to sklonište, ili to mesto sigurnosti, ovo je vreme kada se sve trese. Mislim da nisam Hrišćanin, da bih poludeo, samo razmišljajući šta se može dogoditi ma kad. I sa kućom punom male dece i sve ostalo, ne bih znao šta da radim. Ali toliko mi je drago što mogu boraviti u svojoj kući i predstaviti im jedno sklonište koje ni jedna bomba nikada ne može ni dotaći. Pod zaštitničkim krilima Gospoda Isusa. "Ne snagom, niti silom, već mojim

takođe. Neću se pouzdati u svoj, zato što nije dobar.

Jer čim je Jelisej uzeo Ilijin ogrtač, on je svoj iskidao na komade i bacio ga. I tako je to bilo i kada sam ja našao Hrista. Iscepao sam samog sebe, svoje vlastite ideje, sopstvene gluposti, moje male bezvredne stvari. I mislio sam kada sam bio mali baptistički propovednik, da sam upravo bio-da sam postao neko. Ali i to sam odcepio. Obukao sam Njegov ogrtač. I kada budem došao do Jordana, želim se naći umotan u Njegov Ogrtač. On će to pratiti. I jednog dana ćemo stići tamo. Tako onda, hajde da se na tren pomolimo.

41 Nebeski Oče, pošto se mi jutros nalazimo na svom Jordanskom maršu kao pobednici, i jednog dana ćemo morati nešto predstaviti Jordanu; a to je da se umre. I ooo, kako će to biti užasna stvar, odvojenje od Boga. Mi ne možemo preći preko. Ne. Ali kada je Ilija stigao tamo, imao je Jelisejev ogrtač-Ilijin ogrtač. I kada je skinuo ogrtač, taj... Ilija, koji je bio ugodan u Tvojim očima, i Ti si ga prihvatio i primio si ga u nebo da bude s Tobom. A Jelisej je nosio njegov ogrtač, tako da je on predstavio Jordanu, smrti, Ilijin ogrtač. I to je bilo prihvaćeno i Jordan se otvorio, i on je prešao preko.

Dragi Bože, jednog dana i mi moramo sići tamo dole. I ne možemo predstaviti svoja dobra dela; jer ih mi nemamo. Mi ne možemo predstaviti ništa na ovom svetu. Ja čak ne želim ni pokušati nešto predstaviti, već ja se potpuno oslanjam na Isusove zasluge. Ti si prihvatio Njega i podigao si Ga iz mrtvih. I On je bio odnesen u Božije Prisustvo i tamo će zauvek ostati. I, Bože, želim Ti to predstaviti, da ja verujem u Njega. I ja Ga volim. I milošću On nas je obukao u Njegov ogrtač.

I molim se Oče, da nam Ti sada pomogneš u danima bitke. I tamo gde Božiji čovek treba da čini dela Božija, molim se da nam Ti dopustiš da uzmemo Hristov ogrtač, silu Svetog Duha, i prizovemo Boga koji je živio u Njemu. Daruj to. Mi to molimo u Hristovo Ime.

42 I dok su nam pognute glave, upravo se pitam jutros da li ima neka osoba koja je pokušala da ode do reke Jordan bez tog ogrtača na sebi. Ako ima neke osobe koja nije obukla ogrtač Isusa Hrista na sebe, i iako ga je jednom nosio Sin Božiji, pitam ako nemate tu stvar jutros, hoćete li podići svoju ruku Bogu i reći: "Dragi Bože, u ovom času ja želim to prihvatiti." Bog te blagoslovio damo. Hoće li još neko podići svoju... Bog te blagoslovio, sinko. Hoće li još neko podići ruke? Bog te blagoslovio mali dečake. Bog te blagoslovio mladiću. Još neko da podigne ruku? Bog vas blagoslovio tamo pozadi, gospodine.

43 Samo recite to: "Božijom pomoći, želim jutros zaboraviti svoju sopstvenu pravdu, svoje sopstvene ideje, i moje misli zadovoljstva i velikog vremena i greha u kojima sam živio. I želim da Hrist jutros stavi

ometao. Bog ga je ubio pre mene. Ali stvar koja me ometa je nedostatak vere, nedostatak nečega za šta sam znao da je bilo oko nas. I jutros ponovo pred ovom malom zajednicom, ja vičem: "Gde je Bog koji je ovo obećao? Gde je Bog koji nas je sreo tamo dole? Bože dođi napred, i daj mi hrabrosti, daj mi snage, i daj mi odlučan um, bez obzira šta dolazi ili odlazi, da li to izgleda mračno, ili kako god da to izgleda, kako god da to izgleda, pokreni se; obećanje je istinito."

38 Brate, sestro, u jednom od ovih dana... I vama prijateljima grešnicima ovog jutra, i vama ljudima koji pokušavate imitirati Hrišćanstvo, možete pripadati i crkvi. To je veoma fino. Nemam šta da kažem protiv toga, niti imam nešto protiv vašeg dobrog školskog obrazovanja, niti protiv vaše teologije. Ja nemam ništa protiv toga. Ali, ooo, gde je Bog?

Nakon svega to nije bio Ilija. Nije Ilija otvorio tu reku. Nije to bio ni njegov ogrtač. Jelisej ga je skinuo sa ramena; on ga je presavio isto kao što je to učinio i Ilija. Ali kada je na neki način počeo s njime da maše, nije u tome bilo sile. Onda je on povikao, znajući da je Bog bio negde: "Gde je taj Bog. Gde je On?" Onda mora da je nešto pogodilo tog proroka, jer on je mahnulo sa tim ogrtačem i udario vodu, i on je otvorio vodu i na jednu i na drugu stranu. I pred sveštenstvom tog vremena, i pred kritičarima tog vremena, on je prešao preko Jordana upravo kao što je i Ilija to učinio pre njega.

39 Nama nije potrebno učenje; mi to imamo. Ali nama je potreban Ilijin Bog. Nama je potrebna sila Ilijinog Boga da se vrati u crkvu, sila da nas tamo održi, i da naziva Božiju Reč ispravnom, bez obzira na sve. I mi smo svi ovde jutros, ljudska bića, na svom putu ka Jordanu. I kada je on došao do Jordana... I vi ćete stići tamo u jednom od ovih jutara ili u jednom od ovih večeri. Kada je on došao do Jordana, on je hodao kao pobednik. Ali kada je on došao do Jordana, bila je tu razlika. On je imao na sebi rabljeni ogrtač; jedan drugi čovek ga je nosio ranije. No bio je to dobar ogrtač, a on je znao šta je taj čovek bio koji je nosio taj ogrtač.

40 Brate, sestro, u jednom od ovih jutara moraću doći do Jordana. Razmišljao sam ovog popodneva. Išli smo dole do brata i sestre Wright's. Nemojte to zaboraviti; ovo je njihova zlatna godišnjica braka. Ja ću napustiti ovde ovu crkvu i imaću večeru s njima. Razmišljao sam nedavno, pedeset godina. I vidim ih oboje već kako su dobro ostarili i oslabili. Pomislio sam: "Da, ja imam četrdeset i sedam godina; a oni su bili venčani tri godine pre nego sam se rodio." Četrdeset i sedam, i ja marširam prema Jordanu. Moram i ja doći tamo dole. Moram tamo stići. Stići ću tamo. To će možda biti saobraćajna nezgoda na putu. Možda se srušim sa avionom. Možda ću biti pogođen đavolskom strelom i umreti. Ne znam kako ću otići, ali postoji jedna stvar koju znam: ja idem. I ja hodam prema Jordanu. Ali kada stignem tamo, želim znati jednu stvar, da i ja imam rabljeni ogrtač

Duhom kaže GOSPOD." Razumete? To je naša zaštita.

I kakvog li velikog i slavnog vremena da znamo da će sav greh i nevolje i životna iskušenja uskoro da se završe. Sve će se to završiti u jednom od ovih dana i mi ćemo ići kući da budemo sa Gospodom. Dakle, ono što je preostalo je vreme da se propoveda Evanđelje i da se dovede u tu veliku Kulu što više možemo.

11 I onda, pošto vidimo obrazac za današnju lekciju, o Iliji tokom njegove vladavine, on-ili njegovog hodočašća na zemlji, pa on je bio jedan veliki silan čovek. Bog ga je koristio na mnoge načine, sa velikom silom. I mi uviđamo da tokom tog vremena je postojala grupa imitatora, koji su pokušali imitirati Iliju, koji su pokušali činiti iste stvari koje je i Ilija činio. Tako da mi to nalazimo i danas: imitiranje Hrišćanstva, ljudi koji pokušavaju da se ponašaju kao Hrišćani, koji pokušavaju sebe načiniti Hrišćanima. Vi to ne možete učiniti. To mora Bog da učini. Razumete? On je jedini koji to može učiniti.

Tako da su oni osnovali jednu školu i nazvali je škola za proroke. I svi oni su išli u tu školu za proroke i oni su ih obrazovali. I mogu zamisliti sve te propovednike tamo gore kako nose istu vrstu ogrtača koji je i Ilija nosio. Zamišljam da su ga imitirali u boji njegovog glasa, način na koji je govorio, i način na koji je predstavio sebe, i svi su pokušali da učine to isto, zato što je Ilija bio veliki čovek korišćen od Boga.

I mi nalazimo to isto i danas. Slušao sam jedan radio prenos ne tako davno; dobili su Bili Grejmove širom zemlje, otkako je Bili bio u Lojevilu, svako pokušava da imitira tu istu stvar, skoro: češljaju se na isti način, isto se oblače, i imitiraju isti glas i tako dalje. Ali vi to ne možete učiniti. Vi naprosto morate biti ono što jeste i ono čime vas je Bog načinio da budete. Tako je. I tako mi to nalazimo kako je to možda bilo i tada u tim danima.

12 Dakle, Bog je to video, predvideo da su Ilijini dani odbrojani, da on ima samo još određeno vreme koliko može ostati na zemlji (kao što svako to tako ima), tako da on treba da ima naslednika za Iliju. I kada je On to učinio, Bog je pozvao tog čoveka. On nije bio na seminarima kada ga je Bog pozvao. On je orao u polju sa jarmom volova, obavljajući službu, odnosno brinući se za svoga oca i majku. A Bog ga je pozvao da bude Jelisejev naslednik, odnosno Ilijin. Verovatno su mnogi gore tamo u školi mislili da će oni biti ti, da će biti njegovi naslednici i da će nositi njegov ogrtač čim on završi s time. Ali Bog je onaj koji poziva. Bog je onaj koji bira. Bog izabira. Bog je koji stvari postavlja u red.

Bog je postavio u crkvi neke kao apostole, neke kao proroke, neke kao učitelje, neke kao evanđeliste, i pastore. Bog čini to sam. Mi ne možemo načiniti ni jednu belu ili crnu dlaku na glavi; niti možemo dati ista svom stasu tako što bi to umislili. Bog u Svojoj bezgraničnoj milosti, i

Svojim izborom, a Njegovo predznanje te stvari postavlja u red, i svaki točkić radi baš kako treba. Sviđa mi se to. Bio bih obeshrabreni čovek jutros ako ne bi verovao u Božiji izbor i poziv.

13 Ako bih razmišljao tako da je ovaj svet prepušten sam sebi da se izbori, ljudskom silom, i ljudskom mudrošću, i putem velike četvorke ili UN, preko onih koji nikad čak i ne pominju Božije Ime, bio bih onda obeshrabrena osoba. Ali ne gledam na te stvari kao na izlaz. Ja gledam ovde dole na stranice ove stare knjige, gde je Bog to ispisao, i sve će se ispuniti tačno onako kako je On to rekao, i to je sve. Tako jedino što ja treba da činim je ne da se uskladim sa njima, već da se uskladim sa Golgotom, da se uskladim sa Bogom, da se uskladim sa Njegovom Reči, da ostanem u Njegovoj Reči. I bez obzira koliko to deluje kao da će biti na neki drugi način, to će biti onako kako je Bog to namerio da bude. Ne može biti ništa drugo. Jer On budući beskonačan, znao je od početka kraj, i On čini da sve izađe na hvalu Njegove slave. Tako je. Sve stvari će morati delovati u tom pravcu. Sve će morati da se uobliču tačno do svog mesta.

Moj Bože, zar to ne bi trebalo ohrabriti Hrišćanina. Ništa ne može da pođe naopako. Nakon svega, nije to naša Biblija; već Njegova. Nije to naša mudrost; to je Njegova. I jedinu stvar koju mi treba da učinimo je da položimo tamo našu veru i pouzdanje, i da se umirimo i da vidimo Božiju slavu. I da gledamo kako se to pokreće na svoje mesto, i svaki točak se pokreće u tome. Možda je to razbacano na sve strane, ali to će se pokrenuti pravo na svoje ispravno mesto kada Bog izgovori Reč. On zna početak od kraja. On je znao koga će On izabrati. On je znao da će Jelisej zauzeti Ilijino mesto pre nego što je svet čak i bio stvoren. Sve to mora zajedno da deluje baš kako treba.

A mi se brinemo za naše najbliže i tako dalje, hoće li se i oni spasiti? Njihova imena, ako su bila zapisana u Jagnjetovoj Knjizi Života pre postanka sveta, oni će se pravo probiti tamo unutra; jer to je jedino što to može učiniti. Mi svedočimo i odsijavamo svetlost; Bog je onaj koji to donosi do njih.

14 Dakle, zapazite Iliju. Onda nakon što je on bacio svoj ogrtač i probao ga na njemu... Drugim rečima, Ilija prorok, koji je imao Božiji ogrtač na svojim ramenima, on je došao dole i položio ga na Jeliseja, poljoprivrednika, da bi video hoće li mu to odgovarati. I bilo je potrebno oko deset godina da bi se uklopio u taj ogrtač. Znao, Bog nas obično stavi u prodavnicu i glanca nas. Dakle, On nije prekrojio Svoj ogrtač da bi odgovarao Jeliseju; On je prekrojio Jeliseja da bi odgovarao ogrtaču. I to je ono što On danas čini. On nas prekraja da bi pristajali ogrtaču, a ne da ogrtač pristaje nama. Ponekad mi želimo prilagoditi ogrtač da nama paše. Ali mi to ne možemo učiniti. Vi morate pustiti - da promenite sebe prema

35 I ako ste vi Hrišćanin, i crkva je hrišćanska, i sa ispravnim ogrtačem na sebi... Ali kada je Jelisej iskoračio, upadljivo je hodao obalom koja je bila puna proroka i kritičara, da vide šta će on učiniti... I tamo on ide sa Ilijinim ogrtačem na sebi. Moj Bože. Inače on je školovan; on je obrazovan; on je podlozan; on veruje. Ništa nema pogrešnog kod njega. On dolazi dole do reke Jordan. A svet ga posmatra.

Ooo Bože, koliko je to samo nama potrebno danas. Sa mnogim obrazovanim školarcima, sa mnogim ljudima koji mogu raščlaniti tu Bibliju na deliće i postaviti sve zajedno matematički... Mnogi ljudi koji mogu učiniti velike stvari što se učenja tiče, koji poznaju Biblijsku istoriju u sam trenutak događaja, koji vam mogu reći trenutak kada je pakao bio osvetljen i čas kada je to nestalo. Oni vam mogu reći sve te stvari. I oni imaju i vodena krštenja. Oni su dobili i duhovno krštenje, kako oni to zovu, taj ogrtač. Oni sve imaju postavljeno u red. Tako je učinio Ilija.

36 Ali kada je on stigao do Jordana da se suoči sa kritičarskim svetom, šta je povikao? "Gde je Ilijin Bog?" Nije to učinio Ilijin ogrtač.

Bila je to sila Ilijinog Boga koja je to učinila. A stvar koja je jutros potrebna ovom svetu je sila Ilijinog Boga. Možda ste govorili drugim jezicima i klicali i trčali po sali, ali ono što je nama potrebno je Božija sila Pentakosta da proizvede živote i stvari koje su bile proživljene u tom dobu apostolskog vremena. Rabljeni ogrtač je bio u redu, ali njemu je bio potreban jedan svež poziv od Boga u njegovom srcu. Njemu je bilo potrebno sveže pomazanje od Boga. On je nosio rabljeni ogrtač kada je došao do reke, ali mu je trebao jedan potpuno nov, iz prve ruke poziv od Boga. I potpuno nova sila od Boga da učini čudo.

37 I brate moj, nemoj se plašiti da tražiš od Boga bilo šta. Ti moraš zahtevati od Boga, ili da tražiš od Boga bilo šta što je On obećao. Jer ja predstavljam Boga koji je svemoguć i svesilan, i ako sam ja Božiji sluga, ja moram onda činiti Božija dela. A ako ja činim Božija dela, ja onda moram biti Božiji čovek da bi doveo ove stvari do ostvarenja, zato što On zahteva od mene da proizvedem nemoguće. Ja moram to tražiti od Njega. Ja moram da Ga prizivam i da stojim tamo i da kažem: "Bože, Ti si to obećao"; tako morate i vi, svaka osoba.

"Primićete silu (Dela 1:8) nakon što Sveti Duh dođe na vas." Nakon što Sveti Duh dođe na vas, nakon što ste se ogrnuli u ogrtač kao Hrišćanin, nakon što je vaša vera usmerena na Hrista, onda ćete primiti silu. Tu ste vi. Da.

I, brate, sestro, svako će tog jutra... Mogu li reći ovo pre nego se budem molio za bolesne, mogu li reći ovo, Božijom pomoći, vi se molite za mene kao što sam ja stajao pre deset godina na ovom podijumu propovedajući o Davidu i Golijatu. Dakle, nije bio Golijat taj koji me je

kako odlazim.”

Dakle, ako ste jutros bolesni i želite biti isceljeni, mogu vam dokazati da je Hrist dao obećanje. Obećanje je vaše ako to možete verovati, ako to možete verovati. Nemojte biti poraženi.

33 Dakle, Jelisej se uvio u Ilijin ogrtač, prorokov... Kakav li pobjednički marš, kako je on samo išao gazeći napred kao pobjednik. On je čuo za obećanje. On je osetio silu. On je išao kao ratnik pravo dole do Jordana. Slava neka je Bogu prijatelji. Svaki vernik jutros koji je odenuo Hristov ogrtač pravde ide prema Jordanskom putu. Tako je. Neka padnu atomske bombe. Neka to...?... Vi ste u ogrtaču i hodate kao pobjednik. Amen. Ja... “Ne bojte se, jer Ja sam pobedio svet.” Da, gospodo. Sećate se, šta? “Ja sam pobedio svet.” To je rekao Hrist.

Jelisej je hodao sa korišćenim ogrtačem na sebi, osećajući se kao pobjednik (Tačno tako.), dolazeći kroz Jordan. Brate, da ti ovo kažem sa svim poštovanjem. Nemoj obući na sebe nečiji tuđ ogrtač koji je sav od moljaca-izjedeno sumnjom, gde su svi ti porazi, i sujeverja, i usponi i padovi gde su ostavili rupe na njemu, i protežu se svuda po njemu. Vi obucite ogrtač Pobjednika, Hristov. Nemojte verovati svojoj crkvi koja je nekada učila spasenje kroz krštenje Svetim Duhom, koja je nekad učila Božansko isceljenje, a sada to poriče, sva izjedena od moljaca sumnje i svega ostalog. Obucite Njegov ogrtač koji nikada nije izgubio bitku, jer vi ste na svom putu ka Jordanu. Amen.

34 Dakle, on je na sebi imao rabljeni ogrtač; to je istina. I mnogi ljudi koji su jutros ovde imaju na sebi rabljeni ogrtač. Ali kada je on došao do Jordana, on je shvatio da sam ogrtač neće obaviti posao. Tako je. A i crkva, metodisti, baptisti, pentakostanci, prezviterijani, ooo, imamo škole, i, moj Bože, imamo svu etiku Biblije sve po redu. Imamo i sve ogrtače zakletvi sve ispravno, ta obećanja. Mi to sve imamo. Ooo, mi smo kršteni, idemo dole, i mi smo veoma apostolski. Mi smo uzeli apostolsku veru. Verujemo u Božansko isceljenje. Verujemo u Boga. Verujemo i u Božije sile. Mi krštavamo po Bibliji, onako kako Biblija to kaže. Mi primamo Svetog Duha. Mi govorimo u jezicima. Činimo sve to.

Ali brate, ako je to jedino što vam je potrebno, otkrićete da vam nešto nedostaje kada stignete do Jordana. Ooo, možda ste naučeni; možda ste i pametni; možda imate doktorate, i doktor ste Božanstva. Vi imate svoje doktorate filozofije. Imate svoje doktorate iz latinskog. Možete imati razno razna zvanja. Možete imati ogrtač metodističke crkve na sebi. Možete imati ogrtač pentakostalne crkve na sebi. Možete imati ogrtač Skupština Božijih na sebi, ili jedinovaca, ili trojičara, ili šta god da to može biti. To je samo od samog početka rabljeni ogrtač (Tako je.), neke ljudski načinjene dogme koje su osmišljene, i stvari tome slične.

ogrtaču. To je Božiji ogrtač i On ga je načinio savršenim. I mi smo dobili... On nas mora dovesti u tu oblast da učini da nam ogrtač odgovara.

Tako da mi ne možemo biti savršeni sami po sebi; znamo da ne možemo. I nema načina da mi to budemo, a opet On je rekao da budemo. Ali šta je On učinio, On je načinio pomirenje za nas, Gospoda Isusa Hrista i Njegovu pravdu. To je mesto odakle dolazi naše savršenstvo kada ignorišemo svoju sopstvenu svetost, koju mi i nemamo, i svoje vlastite misli koje ne bi trebali biti, već mi čvrsto počivamo na završenom delu Gospoda Isusa. Bog Ga je poslao na zemlju, i to je bilo u Njemu gde mi počivamo.

15 Obratite pažnju, sve te godine, koliko mi to znamo, on je imao samo to jedno krštenje kada je ogrtač bio stavljen preko njega. Ali tokom godina Bog je oblikovao karakter tog čoveka do mesta na kojem, nakon što je bio pozvan, da mu ogrtač pristaje i da bude sluga Gospodnji. I onda kada je Ilija naišao i bacio ga na njega i oni su krenuli prema Gileadu, i na mnoga druga mesta, oni su otišli do škole za proroke, na svom putu dok su putovali dalje. Da li ste to primetili? Pokušali su ga navesti da odustane, rekli su: “Ja... Inače, možda je taj put previše strm za tebe, sinko. Možda je preuzak da njime ideš.” Znae, tamo gde je bio Ilija, bio je pravac. I gde god da pravi sluga propoveda Evanđelje, ono je izravno, nepreljubničko Evanđelje, tamo gde se propoveda.

16 Dakle, jednog dana otišao je tamo gore do škole za proroke da ih poseti, a oni su ga zamolili da ode. Rekli su: “To je previše ispravno za nas ovde.” Ono što nama treba danas je više izravnih propovednika Evanđelja tako da razdvoje pšenicu od pleve, odnosno ispravno od pogrešnog. I svi ti momci sa svojim iskustvima, i sve što su oni bili, oni su poslali nekoga da nabavi nešto za jelo, a jedan od njih je ubrao divlju lozu, i nabrao neke divlje tikvice i ukuvao je smrt u njihov sveštenečki lonac. I kao prvo, znate već, povikali su: “Smrt je u loncu.” Ali Ilija, sa duplom merom znao je šta treba da uradi, tako da je on ubacio šaku brašna u lonac, i rekao je: “Dakle, sada možete jesti.” Drugim rečima oni su...

17 Danas prema tom tipu pomislio bih da smo dobili puno metodista, baptista, prezviterijana, luterana, pentakostalaca, i svega ostalog, svi su se izmešali; jedni se bore protiv drugih. I mi ne treba da izbacimo tu celu stvar i završimo s time; nama je potrebna još jedna šaka brašna. Sačuvajte istu crkvu. Brašno je bilo iz kuće, odnosno iz tamošnje škole, što je bio prinos brašna koji su ljudi tamo donosili; i prvina rodova od žetve koja je bila samlevana na određenom žrvnju koji je načinio da svako seme pšenice bude jednako.

I onda, kada je to brašno postalo jednako, bilo je to tip Hrista. Brašno je život. I kada tip Hrista, to brašno, biva samlevano, to isto znači, da je

Isus Hrist isti juče, danas i zauvek... A brašno i prinos brašna... I kada su oni stavili to brašno tamo u to, stavljajući Hrista u smrt donelo je život. U tome je razlika. U našim mrtvim formama, u našim neslogama, u našim sveštenečkim argumentima i svemu ostalom, ako bi samo u to stavili Hrista, to bi promenilo smrt i razdvajanja u život, ako bi to samo učinili.

U Americi ima devetnaest miliona baptista. Ima trinaest miliona metodista u Americi. Ima jedanaest miliona luterana u Americi, i deset miliona prezviterijanaca u Americi, i samo Bog zna koliko katolika, koji nadvisuju ma koju od denominacija. Ali u svemu tome, šta nam je potrebno? Jedna šaka brašna. Trebamo doneti Život crkvi. A Hrist je Život. On je došao da nam donese Život.

18 Tako da su oni imali svoje nesuglasice i svoje škole i svoje teologije i tako dalje. I onda je Ilija rekao Jeliseju: "Bolje da se vratiš nazad, zato što bi put mogao da bude malo težak." Ali Božiji čovek koji se s time jedno suoči, ili mu to jednom bude prebačeno preko ramena, ogrtač Božije pravde i sile, to nije baš onda lako da se vrati nazad.

Kada sam čuo pastora kako kaže jutros da naš... Mnogi su postali obeshrabljeni. Ono što je potrebno brate je da se ohrabrimo. Ono što nam je potrebno da budemo ohrabreni. I to je tačno. Iskušenja mogu doći; nikada nam nije obećano da ćemo postati imuni na njih; ali će nam On dati milost da prođemo kroz njih. Ako je planina previše visoka da bi se prešla, i previše je duboko da bi se prošlo ispod nje, i previše široka da bi je zaobišli, On će onda dati milost da se prođe kroz nju. Tako je. Samo nemojte brinuti, već samo usmerite oči na Hrista, jer On je jedini onaj koji nas može kroz to provesti.

19 Dakle, posmatramo ga, kako oni nastavljaju dalje svoj put, kako dolaze do škole. I on je rekao: "Ti sada ostani ovde. Budi ovde i smesti se da budeš dobar učitelj teologije, i tako dalje. I možda ćeš jednog dana postati rektor tog fakulteta tamo. Ali ja moram nastaviti ići malo dalje od toga." Možete li zamisliti Božijeg čoveka da bude zadovoljan s time da bude rektor na fakultetu, kada se Božija sila nalazila upravo tamo gde je on stajao? Ne, gospodo. On je rekao: "Tako bio živ Gospod, i neka bude živa tvoja duša, ja te neću ostaviti." Sviđa mi se to. Ostanite s time bez obzira koliko obeshrabljenja dolazi od vaše majke, vašeg tate, ili od vašeg pastora, ostanite s njim.

20 Otišli su do Jordana. Prešli su preko a Ilija je rekao: "Dakle, šta želiš da učinim za tebe?"

On je rekao: "Želim da dvostruka mera tvog Duha dođe na mene." On je znao da je pred njime posao koji treba da se odradi. Rekao je: "Dvostruku meru," ne samo neko dobro toplo iskustvo, ne samo dobro rukovanje, ili dobro zajedništvo sa ostatkom crkve; već ono što ja želim je

uzeli su mikroskop i stavili ga na lobanju te devojke, i oni su i dalje mogli čuti kako radijum nastavlja, "Burr, rrr, rrrr." To je bez kraja. To nastavlja da radi sve dalje i dalje. Tamo nema nikakvog zastoja.

I, ooo, brate, ako radijum ima takav efekat, beskonačni, koliko tek više beskrajni, večni, natprirodni, svesilni, beskonačni, svemogućí Bog. On mora imati isti efekat kao i kada je počeo, On to mora imati celim putem, inače On nije svemogućí, svesilni Bog. On još uvek čeka na nekoga sa snažnom verom, koji će iskoračiti napolje i izazvati neprijatelja na temeljima Njegove Reči i reći da je to tako.

31 I sada, šta se desilo? Čim su počele velike isceliteljske kampanje, onda su hiljade vojnika Božijih ljudi, koji su se nalazili po malim crkvama, poput Oral Roberts-a, Tommy Hicks-a, i mnogih drugih izuzetnih ljudi na polju propovedanja, izvukli su svoje mačeve i krenuli su: Mač koji seče i kad ulazi i kad izlazi, gore i dole i unutra i napolje, rasuđivač srca, razdvaja čak i moždinu od kostiju. Oni su izvukli svoje Biblije (njihove mačeve), izašli su napolje kada su videli da se to može učiniti, i mi poražavamo neprijatelja Božijom milošću, sve dok ceo svet ne bude imao isceliteljsko probuđenje. Biće učinjeno...

Mali pastori, koji su imali male dve po četiri crkvice i tako dalje, zahvatila ih je vatra i videli su viziju, potegnuli su mač i izašli napolje i porazili neprijatelja. Kako znate da će to delovati? Tamo su veliki ljudi, kongresmen Upshaw, Engleski Kralj Džordž, i mnogi veliki ljudi koji su ležali bolesni i namučeni, bili su isceljeni silom svemogućeg Boga. Tako da oni sada ne mogu reći više ništa o tome...?... Sigurno. On je bio...

32 Onda kada je Ilija, nakon što je želja njegovog celog srca bila da ovlada obećanjem. On je želeo to obećanje. To je bio njegov motiv. To je bilo njegovo sve. To je bio njegov život. To je bila njegova namera. Sve, svako, sve je zavisilo o osvajanju tog obećanja. Uveren sam da mi nismo ozbiljni-iskreni što se ove stvari tiče o kojoj mi govorimo. Ako svi vaši motivi ovog jutra počivaju na: "Dajem slavu Bogu za moje isceljenje... Odlučan sam da budem isceljen Božijom silom. Odlučan sam u tome da živim hrišćanski život. Odlučan sam u tome da živim u miru sa Bogom. Odlučan sam u tome da to učinim. Nije me briga šta će reći moja majka, šta će reći crkva, šta će reći pastor, šta će ma ko drugi reći, šta će reći svet, ja sam odlučan u tome. To je prioritet mog srca." Onda ćete stići negde.

Onda kada je Ilija video da je On odlučan da dobije... Ilija-Ilija je video da je Jelisej odlučan; on mu je obećao. Dakle, obećanje je bilo: "Ako me budeš moga videti kako odlazim, ako me budeš video kada odlazim..." Dakle, to je sada ostalo na Jeliseju. On je želeo čuti obećanje, tako da je on dobio obećanje. Dakle, u tome je bilo jedno ako. "Ako me budeš video

Ooo, želim da mi sada poklonite vašu nepodeljenu pažnju, pošto osećam kako me golica grlo. Želim vas nešto pitati. Možete li zamisliti kako se Jelisej osećao kada je podigao taj ogrtač i stavio ga na svoja vlastita ramena. Ooo, kakvog li osećanja.

28 Ne želim ovo da doživite kao nešto lično namenjeno vama, ali oko pre deset godina odavde sa ove propovedaonice, propovedao sam jednu propoved, "David ratnik sa praćkom u svojim rukama i Golijat pred njime." A u tim danima nije bilo isceliteljskih kampanja na misijskom polju, nigde nije bilo koliko mi to znamo. I, moj Bože, koliko su samo ljudi kritikovali Božansko isceljenje. Ali nešto se desilo nakon susreta sa tim Bićem.

A pastor mi je rekao da gubim zdrav razum i da to ne može biti tako, ali sa ove iste kutije odavde, govorio sam o tome kako je David rekao: "Hoćete li mi reći da ovo, da će armija živog Boga dozvoliti neobrezanom Filistejcu da ruži ovu armiju."

Jedan mali pogrbljenih ramena, dečak kovrdžave kose sa kaputem od ovčije kože na sebi sa praćkom u rukama, a cela Izraelska armija se povukla, i on sam je izašao napred, pred čoveka - sa kopljem dugim pet metara i... A šiljak na kraju je bio težak nekoliko šekila, možda desetak kilograma naoštrenog gvožđa, na koplju od pet metara; sa prstima dugim tridesetpet centimetara. A David je verovatno težio pedesetak kila, i bacakao se tamo gore dole kao mali petlić... I onda mi želite reći (Moj Bože.) da ćete dozvoliti tom neobrazanom Filistejcu, i ako on ostane na tom mestu neka ostane, ali on prkosi armiji živog Boga. Moj Bože, kakav heroj.

29 "I svi vi se plašite da idete da se borite?" Rekao je: "Pustite ga meni." Moj Bože. Rekao je: "Bog nebesa mi je dao da ubijem lava sa praćkom. On mi je dao da ubijem i medveda sa ovom praćkom. Koliko više će tek On meni predati tog neobrezanog Filistejca u moje ruke." Sigurno. I kada je bila dobijena prva pobeda i Golijat bio oboren, cela Izraelska armija je krenula za Davidom. I oni su sekli glave, i tukli Izraelce-odnosno tukli Filistejce i izbacili ih iz svoje zemlje. Saterali su ih u čoškove, i pobili ih, i zauzeli njihove gradove, i sve ostalo. Imali su pobeđu.

Brate i sestro ista ta stvar je bila učinjena i u oblasti natprirodnog kada su rekli: "Božansko isceljenje ne može delovati. Dani čuda su prošli." Ako su dani čuda prošli, onda su i Božiji dani prošli. Crkva koja ne veruje u natprirodno će konačno umreti i Bog će napustiti tu crkvu, moraće. A Bog je obećao, a Božija obećanja su večna.

30 Ovde pre izvesnog vremena kada su se neke devojke glupirale sa radijumom, i umočile su i farbale su sa radijumskim rukama na satovima... Imam nešto da kažem na ovu temu. A devojka je učinila grešku i uzela je četkicu i gurnula je u usta. To ju je ubilo. I godinama i godinama kasnije

dvostruka mera onoga što je sada najbolje.

Kažem vam kada Bog postavi nekog čoveka za svetski zadatak, on mora imati nešto bolje od onoga što ima svet. On mora imati nešto bolje od onoga što ima crkva. On mora tražiti duplu meru. I ako je ikada bilo potrebno vreme kada je trebala dupla mera, to je onda danas među ljudima. Nešto bolje, nešto više...?... Mislim da je pasulj i kukuruzni hleb veoma dobar, ali ponekad moram da se ispružim za nečim višim. I mi to činimo. Mi to moramo. Moramo nastaviti sa penjanjem. Izrael se vraćao u greh ako su ostali na istom tlu. Oni su se morali kretati ili napred ili nazad. Tako je to i sa crkvom.

21 I tako oni su nastavili dalje, i nije prošlo više od par minuta dok on nije rekao: "Tražio si veliku stvar; ali ipak, ako me budeš video kako odlazim moći ćeš imati ono što si tražio."

Dakle, tu mora biti jedinstvo u motivima, jedinstvo srca, jedinstvo u gledanju na stvari, usmerenih očiju na obećanje. Ako ste jutros bolesni, ako ste namučeni, postoji jedno veliko obećanje, i to ne od Jeliseja, već od samog Boga. "Ako možeš verovati... Dok se moliš, veruj da dobijaš ono za šta moliš i primićeš to." Nevažno je šta doktori kažu, i koliko ide ovo ili ono, ostanite samo na obećanju.

Ilija mu je izrekao uslov. "Ako me vidiš kako odlazim; to će onda doći na tebe." Tamo je obećanje. "Ako možeš verovati, sve je moguće onima koji veruju."

22 Ponekad kada pogledam na sebe pomislim da sam bio tako jedan mekušac u svom životu. Čekao sam i propustio sam mnoge hiljade duša za Kraljevstvo, zato što sam čekao i rekao: "Bože...", oslanjao sam se previše na duhovni dar, i rekao: "Gospode, ako ćeš mi Ti to samo pokazati, i ako ćeš mi Ti pokazati viziju šta da radim." I Bog mi je pokazao viziju, i onda sam se okrenuo i dozvolio nekome da me nagovori na nešto drugo. I, ooo, nisam još nikada stigao do te tačke, dok sam-kao što sam to ovaj put, da osećam da je to vera, da mi moramo iskoračiti tamo napolje zato što je to obećanje. I stvari koje je On učinio, i isceljenja koja je On učinio, i čuda, i čak do te mere da se spustio dole, i dao da se fotografiše pored nas, i tako dalje, što nikad nije znano od postanka sveta. A onda stajati oko toga kao jedan mekušac, to me čak navede da se obeshrabrim zbog sebe samog. Vreme je da se oči drže usmerene na obećanje. I to je ono što uz Božiju milost ja i činim. I shvatam da će svaki đavo iz pakla pucati na to. Ali Božijom milošću, ja neću skidati svoj pogled sa obećanja.

23 Jelisej je rekao: "Ako..." Ilija je rekao: "Ako me budeš video kako odlazim, imaćeš ono što si tražio." Tako je. Vi morate držati svoj pogled na tome, gledati na obećanje. Dakle, ako...

Šta ako bi od škole okrenuo svoja leđa i rekao: "Hej momci, kako sada delujem, idem odmah iza proroka?" Možda bi izneverio. Ali on nije mario šta je mislila škola, ili šta su mislili svi učitelji. Nije ga bilo briga šta su mislile komšije, ili okolne kuće, ili ko god da ga je posmatrao. On je svoju veru usmerio na obećanje.

Ono što je nama danas potrebno je vera u Božije obećanje, i da se ne obraća pažnja na ono što ovaj kaže ili što onaj kaže. Kao što je jedan brat rekao: "Jedan propovednik je imao dve neme kćeri. I da je njihova... kritikovali su Božansko isceljenje. Da ta deca ne mogu biti isceljena." Ne obraćajte uopšte pažnju na kritičare. Držite svoju veru na obećanju. Bog je tako rekao. "Molitva vere će ozdraviti bolesnika i Bog će ih podići." Ako On može učiniti da jedan gluvi čuje On može učiniti da i drugi gluvi čovek čuje. Mi znamo kroz neporecive dokaze da On to čini. Držimo svoju veru na obećanju, oči samo na jednom, uši samo na jednom, srce samo na jednom, samo na jednoj stvari na Isusu Hristu; a On je u stanju da učini ono što je On obećao. Ooo, kada razmišljamo o tome, to onda menja čitavu scenu, kada dođemo do toga.

Bog je obećao. Bog je onaj koji je to rekao. Dakle, a ovde je bio Božiji predstavnik koji je to rekao. A sada je to sam Bog rekao. Šta mi onda možemo učiniti? Ništa nego da držimo svoj um na tome.

Rekao je: "Ako me budeš video kada odlazim, moći ćeš imati obećanje." Jelisej je držao oči na Iliji. I bez obzira kakvi povici su dolazili sa svih strana, i šta se na svim stranama dešavalo, i šta se dešavalo ranije, on uopšte nije gledao na to; on je držao pogled na obećanju. Tu ste vi. Vaše oči usmerene na obećanje...

Razmišljam o dami koju smo posetili pre neko veče, sestra Styler, a lekar joj je govorio u kako lošem stanju se nalazi. I nije joj uopšte rekao, rekao je to bližnjima, i kako je nemoguće za nju da ozdravi. Dakle, brate... Njen sestra me je pitao u vezi toga. Rekao sam: "Ako bude mogla gledati na obećanje..." Bez obzira šta se dešava, gledajte na obećanje.

24 Pre nekoliko godina, sestra Wood odavde, i brat Wood, naši bliski prijatelji odavde iz crkve. Bio sam u Mičigenu sa svojim porijateljima Leom i Gene-om. Napustili smo skupove u Čikagu i otišli kod nekih njihovih ljudi da - dva dana u lov na srndaće sa lukom i strelom. I u povratku nazad, moja žena me je preokupirala i rekla: "Moli se za majku gospođe Woods. U pitanju je rak koji joj izjeda lice." I rekla je: "Nikada nisam videla sestru Wood u takvoj uzbuni; ona plače."

Sestra Wood je uvek bila heroj vere od kako je Bog iscelio njenog dečaka od hrome noge i iscelio je od TBC, i tako dalje. Ali ona je posustala. Tamo te noći u sobi smo se molili. Došla je gospođa Wood i rekla: "Brate Branhame, otićemo preko..." I otišli smo k njenoj majci, koja

je bila u Lojevilu. I imala je rak na nosu. I doktori su se borili s time, razbili ga na jedan mali prsten sa strane njenog nosa, i bilo je to samo tri centimetra od njenog oka, i tamo je bila samo kost, i jela ga je najbrže što je to bilo moguće.

25 Otišao sam u sobu i kleknuo sam; rekao sam: "Želim razgovarati s njom nasamo." I ušao sam u sobu da se molim sa ženom. I dok smo bili u sobi pomislio sam: "Ooo Bože, ako bi mi samo pokazao viziju šta će da bude sa ovom ženom."

A gospodin i gospođa Wood su sedeli napolju i čekali da vide šta će vizija da kaže... Ali dok sam bio tamo unutra, pao sam pod osudu. Bio sam osuđen jer sam čekao na viziju; izgledalo je kao da je nešto odgovaralo: "Nije li to bio poziv. Šta će ti vizija kada je obećanje već bilo izgovoreno." Tako da sam kleknuo i molio se. I dok sam se molio nešto je odgovorilo iznutra, vera u obećanje.

Izašao sam napolje a gospođa Wood, kada sam joj rekao u vezi toga, rekla je: "Da li si video nešto brate Branhame?"

Rekao sam: "Nisam ustvari ništa tačno video, ali sam osetio da mi je nešto reklo da je Njegovo obećanje istinito i da će On to učiniti. I ja verujem da će On to učiniti."

I za manje od dvadeset i četiri sata kraj tog raka je počeo da dolazi i krasta se formirala preko njega. Rak ne može imati krastu preko sebe kao što znate, osim ako nije mrtav. Tako tamo je to bilo, i žena je bila isceljena i kod kuće je. Kako je Hrist predivan. Držeći svoje oči usmerene na obećanje, Bog je rekao...

26 Ali kada smo se molili izvesno vreme, mi prestanemo i kažemo: "Pa, pošto se odmah to nije desilo, pa možda je bolje da se možda ponovo vratimo nazad." Ooo, ne. Samo gledajte na obećanje. Bog je tako rekao; to rešava tu stvar. To je sve što se toga tiče. Ako je Bog tako rekao, Bog je u stanju da održi obećanje inače ga nikada ne bi izrekao.

Abraham je nazivao nepostojeće stvari kao da su postojale, i dvadesetpet godina zastupao je nemoguću stvar, zato što je bio uveren da je Bog u stanju da ispuni ono što je On obećao. Amen. A i mi smo Abrahamova deca po veri. Sigurno da je Ilija držao svoje oči-ustvari Jelisej na Iliji.

27 I dok su išli dalje... I nakon izvesnog vremena naišle su kočije i razdvojile ih, jednog na jednu stranu a drugog na drugu. I onda... On je podigao Ilju na... On se popeo na kola i otišao je gore i skinuo je svoj ogrtač sa ramena, i bacio ga je nazad na Jeliseja, zato što je Jelisej dorastao tome (Znate već?), tako da mu je to odlično pristajalo. I možete li zamisliti...